

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] immersio sit de necessitate baptismi? 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

baptismo Christi (vbi fuit origo sanctificationis nostri baptismi) affuit Trinitas in sensibilibus signis, scilicet Pater in voce, Filius in humana natura, Spiritus sanctus in columba.

Ad primum ergo dicendum, quod ex speciali Christi reuelatione, Apostoli in primitiua Ecclesia in nomine Christi baptizabant: vt nomen Christi (quod erat odiosum Iudæis, & Gentilibus) honorabile redderetur, per hoc, quod ad eius inuocationem, Spiritus sanctus dabatur in baptismo.

loco cit.
in arg. 2.

Ad secundum dicendum, quod Ambrosius * assignat rationem, quare conuenienter talis dispensatio fieri potuit in primitiua Ecclesia: quia scilicet in nomine Christi tota Trinitas intelligitur. Et ideo seruabatur ad minus integritate intelligibili, forma, quam Christus tradidit in Euangelio.

loco cit.
in arg. 3.

Ad tertium dicendum, quod Nicolaus * Papa dictum suum confirmat ex duobus præmissis. Et ideo eius responsio patet ex primis duabus solutionibus.

ARTIC. VII.

Verum immersio in aqua, sit de necessitate baptismi?

370
4. d. 3. a.
4. q. 1.

AD septimum sic proceditur. Videtur, quod immersio in aqua, sit de necessitate baptismi. Vt enim dicitur Ephes. 4. Vna fides, vnum baptismum. Sed apud multos communis modus baptizandi est per immersionem. Ergo videtur, quod non possit esse baptismus sine immersione.

Respondeo. Præterea, Apostolus dicit Romanorum 6. Quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus: consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem. Sed hoc fit per immersionem: dicit enim Chrysostr. * super illud Ioan. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, &c. Sicut in quodam sepulchro in aqua submergentibus nobis capita vetus homo sepelitur, & submersus deorsum occultatur, deinde nouus rursus

Ho. 24. 3.
Ioã. post
mc. 80. 3.

fus ascendit. Ergo videtur, quòd immersio sit de necessitate baptismi.

¶ Præterea, Si sine immersione totius corporis posset fieri baptismus, sequeretur quòd pari ratione sufficeret, quamlibet partem aqua perfundi. Sed hoc videtur inconueniens: quia originale peccatum, contra quod præcipue datur baptismus, non est in vna tantum corporis parte. Ergo videtur, quòd requiratur immersio ad baptismum, & non sufficiat sola aspersio.

SE D contra est, quod Hebræor. 10. dicitur, Accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, asperfi corda à conscientia mala, & abluti corpus aqua munda.

RESPONDEO dicendum, quòd aqua assumitur in sacramento baptismi, ad vñum abluitionis corporalis, per quam significatur interior ablutio peccatorum. Ablutio autem fieri potest per aquam, non solum per modum immersionis, sed etiam per modum aspersiois, vel effusionis. Et ideò quamuis tutius sit baptizare per modum immersionis (quia hoc habet communior vsus): potest tamen fieri baptismus per modum aspersiois, vel etiam per modum effusionis, secundum illud Ezech. 36. Effundam super vos aquam mundam: sicut beatus Laurentius legitur baptizasse. Et hoc præcipue propter necessitatem: vel quia est magna multitudo baptizandorum: vt patet Actuum 2. & 4. vbi dicitur, quòd crediderunt vna die tria millia, & alia die quinque millia. Quandoque autem potest imminere necessitas propter paucitatem aquæ: vel propter debilitatem ministri, qui non potest sustentare baptizandum: vel propter debilitatem baptizandi, cui posset imminere periculum mortis ex immersione. Et ideò dicendum est, quòd immersio non est de necessitate baptismi.

Ad primum ergo dicendum, quòd ea quæ sunt per accidens, non variant substantiam rei. Per

se autem requiritur ad baptismum corporalis ablutio per aquam. Vnde & baptismus lauacrum nominatur: secundum illud Ephes. 5. Mundans eam lauacro aquæ in verbo vitæ. Sed quòd fiat ablutio hoc vel illo modo, accidit baptismo. Et ideò talis diuersitas non tollit vnitatem baptismi.

Ad secundum dicendum, quòd in immersione expressius representatur figura sepulturæ Christi: & ideò hic modus baptizandi est communior, & laudabilior. Sed in alijs modis baptizandi representatur aliquo modo, licet non ita expresse. Nam quocumque modo fiat ablutio, corpus hominis, vel aliqua pars eius, aquæ supponitur, sicut corpus Christi sub terra fuit positum.

Ad tertium dicendum, quòd principalis pars corporis, præcipue quantum ad exteriora membra, est caput, in quo vigent omnes sensus, & interiores, & exteriores. Et ideò, si totum corpus aqua non possit perfundi, propter aquæ paucitatem, vel propter aliquam aliam causam, oportet caput perfundere: in quo manifestatur principium animalis vitæ. Et licet per membra, quæ generationi deseruiunt, peccatum originale traducatur, non tamen sunt membra illa potius aspergenda, quàm caput: quia per baptismum non tollitur transmissio originalis in prolem per actum generationis, sed liberatur anima à macula, & reatu peccati, quod incurrit. Et ideò debet præcipue lauari illa pars corporis, in qua manifestantur opera animæ. In veteri autem lege remedium contra originale peccatum, institutum erat in membro generationis: quia adhuc ille, per quem originale erat amouendum, nasciturus erat ex semine Abrahæ: cuius fidem circumcisio significabat, vt dicitur Roman. quarto.

ARTIC. VIII.

Vtrum trina immersio sit de necessitate baptismi?

Ad octauum sic proceditur. Videtur, quòd trina immersio sit de necessitate baptismi. Dicit enim

Au-

371

4. d. 3. ar.

4. q. 2. c.

3. c. dif.

23. q. 1.

ar. 1. q. 2.

cor.